

Sväté omše

21.12.	Pondelok <i>Féria</i>	Nižný Hrušov	7:30	† Jozef, Helena, Vlasta, Ján
22.12.	Útorok <i>Féria</i>	Nižný Hrušov	7:30	† Anna, Michal
23.12.	Streda <i>Féria</i>	Nižný Hrušov	7:30	* Helena Bažaliková (70 r.)
24.12.	Štvrtok <i>Vigília Narodenia Pána</i>	Nižný Hrušov Rakovec n.O. Nižný Hrušov	21:00 22:30 24:00	* za farnosť † Juraj Kovalčík * František
25.12.	Piatok <i>Narodenie Pána</i>	Nižný Hrušov Rakovec n.O. Nižný Hrušov Nižný Hrušov	7:30 8:45 10:00 11:15	* za farnosť * František * Veronika
26.12.	Sobota <i>Sv. Štefana, prvého mučeníka</i>	Nižný Hrušov Rakovec n.O. Nižný Hrušov	8:00 9:15 10:30	* Milka s rodinou * Leo * vlastný úmysel
27.12.	SVÄTEJ RODINY JEŽIŠA, MÁRIE A JOZEFIA	Nižný Hrušov Rakovec n.O. Nižný Hrušov	8:00 9:15 10:30	* za farnosť † r. Antoničovej, r. Kuzmovej

28.12.	Pondelok <i>Sv. Neviniatok</i>	Nižný Hrušov	7:30	* Miroslav s rod.
29.12.	Útorok <i>Oktáva Narodenia Pána</i>	Nižný Hrušov	7:30	* bohužnáma rodina
30.12.	Streda <i>Oktáva Narodenia Pána</i>			
31.12.	Štvrtok <i>Oktáva Narodenia Pána</i>	Rakovec n.O. Nižný Hrušov	15:00 16:30	* r. Tomášková * podávkovanie za uplynulý rok
1.1.	Piatok <i>Slávnosť Panny Márie Bohorodičky</i>	Nižný Hrušov Rakovec n.O. Nižný Hrušov	8:00 9:15 10:30	* za farnosť † Ján, Mária Zolovčíkoví
2.1.	Sobota <i>Sv. omša z nedele</i>	Nižný Hrušov	18:00	* za ružencové bratstvo
3.1.	DRUHÁ NEDEĽA PO NARODENÍ PÁNA	Nižný Hrušov Rakovec n.O. Nižný Hrušov	8:00 9:15 10:30	* za farnosť * r. Bilá

Farský týždenník Nás Adonai vydáva pre vnútornú potrebu farnosti:
Rímskokatolícka farnosť Najsvätejšieho Tela Pána Nižný Hrušov

Príspevky a komentáre - maximum 20 riadkov - posielajte na: farani.znyhrušov@gmail.com
Za pravopisnú a jazykovú úpravu zodpovedá autor článku. Fotografie: zdroj internet a archív farnosti.
Tel: 057 488 01 38, 0948 608 523

Nás Adonai

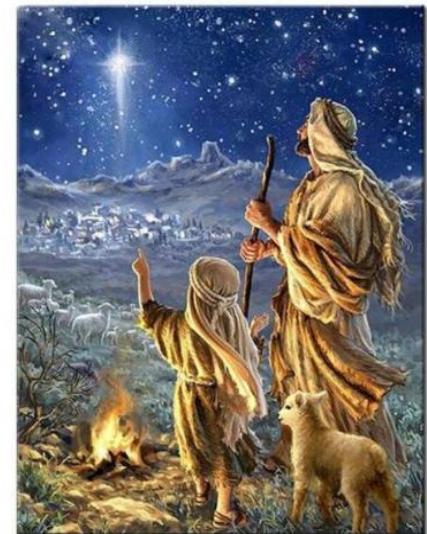

TÝŽDENNÍK RÍMSKOKATOLÍCKEJ FARNOSTI NIŽNÝ HRUŠOV 14. ROČNÍK 20.12.2020 51/52

Adventná blízkosť a bdelosť

Vzývajúc Ježišovu blízkosť sa budeme cvičiť v **bdelosti**. Markovo evanjelium nám ponúka Ježišovu poslednú reč: „*Bdejte!*“ Je dôležité zostať bdelými, pretože životnou chybou je strácať sa v tisícoch veciach a nevšimovať si Boha. Svätý Augustín vravieval: „*mám strach, že Ježiš prejde a ja si to nevšimnem*“. Vábení svojimi záujmami – dennodenne to cítime – a roztržiti mnohými zbytočnosťami riskujeme stratu toho podstatného. Preto dnes Ježiš opakuje «všetkým: *bdejte!*» (Mk 13,37). Bdejte, majte sa na pozore.

Ale ak **máme bdiť**, znamená to, že sme v noci. Áno, teraz nežijeme vo dne, ale v očakávaní dňa, uprostred temnôt a námah. Ten deň príde, keď budeme s Pánom. Noc sa pominie, povstane Pán a bude nás súdiť ten, ktorý zomrel za nás na križi. Bdiť znamená toto očakávať a nedovoliť malomyseľnosti, aby nás premohla. A toto sa nazýva žiť v nádeji. Ako pred narodením nás očakával niekto, kto nás miloval, tak nás teraz očakáva zosobnená Láska. A ak nás čaká v nebi, prečo žijeme z pozemských nárokov? Prečo sa pachtíme kvôli troške peňazí, slávy, úspechu – tomu všetkému, čo sa pominie? Prečo strácať čas sťažovaním sa na noc, keď na nás čaká svetlo dňa? Prečo vyhľadávať „knotrov“, aby sme mali protekciu a vyšívli sa nahor, postúpili v kariére? Všetko sa pomiňa. Bdejte, hovorí Pán.

Zostať bdelými je to niečo veľmi ťažké: v noci sa prirodzene spí. Ježišovi učenici nebdeli. Zadriemali. Aj na nás môžu zostúpiť rovnaké mrákoty.

Je tu jeden nebezpečný spánok priemernosti. Prichádza, keď zabudneme na lásku a pokračujeme zo zotrvačnosti nerušeným životom. Ale bez oduševnenia lásky k Bohu, bez pozornosti na jeho novost', sa človek stáva priemerným, vlažným, svetským. A to nahľadáva vieri. Viera je horlivá túžba po Bohu, je to neustála odvaha k obráteniu, je to odvaha milovať, stále napredovať. Viera nie je voda, ktorá hasí, ale oheň, ktorý horí.

Na vpustenie svetla do onoho spánku priemernosti, vlažnosti, je tu bdelosť modlitby. Modlitba znova prebúdza z vlažnosti života, dvíha nás pohľad smerom hore, nalaď nás na Pána. Modlitba umožňuje Bohu byť nám nablízku; oslobodzuje od samoty a dáva nádej. Modlitba okysličuje život: tak ako sa nedá žiť bez dýchania, nedá sa byť kresťanom bez modlitby. A sú tak veľmi potrební kresťania, ktorí bdejú nad tými, ktorí spia, je treba adorujúcich, orodovníkov. Potrebujeme adorátorov. Tak trochu sa nám vytratil zmysel adorácie, zotrvačenia v tiche pred Pánom, v klaňaní. Toto je priemernosť, vlažnosť.

Je tu potom ešte druhý vnútorný spánok ľahostajnosti. Ten, kto je ľahostajný, vidí všetko rovnaké, tak ako v noci, a nezaujíma sa o toho, kto je nablízku. Keď krúžime iba okolo seba a svojich potrieb, sme ľahostajní k potrebám ostatných, srdce sa stáva temným. Čoskoro sa začneme stážovať na všetko, potom sa citime ako obete všetkých a nakoniec sa zo všetkého robia konšpirácie, lamentácie a komplóty. Je to jedna reťaz. Dnes sa táto noc spustila na mnohých, ktorí sa domáhajú pre seba a o druhých sa nezaujímajú.

Zo spánku ľahostajnosti sa môžeme prebrať **bdelosťou dobročinnej lásky**. Dobročinná láska je tlčúcim srdcom kresťana: tak ako sa nedá žiť bez tlkotu srdca, tak sa nedá byť kresťanom bez dobročinnej lásky. Skutkami milosrdenstva sa približujeme k Pánovi. Ježiš prichádza a cesta ako mu ístv v ústrety je vyznačená: sú to skutky dobročinnej lásky.

Modliť sa a milovať, to je bdelosť. Keď Cirkev adoruje Boha a slúži bližnemu, nežije v noci. Aj keď je unavená a skúšaná, kráča k Pánovi. Vzývajme ho: Príď, Pane Ježišu, potrebujeme Ťa. Priblíž sa k nám. Ty si svetlo: zobud' nás zo spánku priemernosti, preber nás z temnôt ľahostajnosti. Príď, Pane Ježišu, urob bdelými naše srdcia, ktoré sú teraz roztržité: daj nám pocítiť túžbu modliť sa a potrebu milovať.

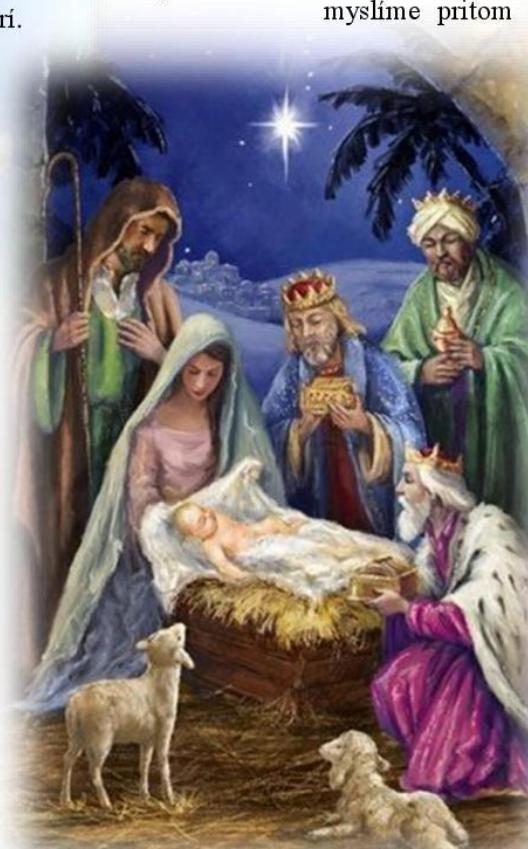
-z homílie Svätého Otca Františka-

Potrebujueme aj my Ježiška?

„Aké tajomstvo je dieťa! Aj Boh bol dieťaťom.

Kedže sme Božie deti, prišlo Dieťa, aby nás vykúpilo.“

Clemens Brentano

Keď počas vianočných dní spomíname Ježiška častejšie a hovoríme o ňom, myslíme pritom najskôr na jasličky, na vianočnú idylku a na deti, ktoré s veľkými rozžiarennými očami obdivujú toto Božské Dieťa v maštaľke. Uvedomujeme si však pritom, že toto Dieťa je pritomné vo svätej Eucharistii? Máme aj my ako dospelí ľudia vzťah k tomuto Dieťaťu? Veríme, že Ježiška potrebujeme? Modlím sa k nemu? Túžime po ňom? Čo si má počať s Ježiškom „normálny“ dospelý človek, ktorý žije svoj všedný deň v realite uprostred problémov v zamestnaní, v rodine...?

Ak odpovedáme v Božom svetle, musíme si priznať: Áno, Ježiška potrebujeme. Sväté písmo odpovedá na naše otázky príkladmi. Ked' sa narodilo Božské Dieťa, píše sv. Lukáš, prišiel k pastierom na pole „anjel Pána“, prišiel k mužom, ktorí práve pracovali, a oznamil im Božie narodenie. Zjavením anjela Boh osobne pozval pastierov, aby navštívili Dieťa. „*Pastieri sa potom vrátili a oslavovali a chválili Boha za všetko, čo počuli a videli, ako im bolo povedané.*“ (Lk 2,20).

Boh sa prostredníctvom anjela v tomto prípade neobrátil na betlehemskej deti, aby ony navštívili Ježiška, ale sa obrátil na dospelých. Vyvolil si nielen jednoduchých, chudobných pastierov, ale aj učených a vzdelaných mužov, troch mudrcov od Východu. Týmto spôsobom oznamil Duch Svätý veriacim srdciam narodenie Pána. Na základe svojho vzdelania ho Traja králi spoznali prostredníctvom zvláštej konštelácie hviezdičiek. Oboma udalosťami nám Boh ukazuje:

Ježiško sa stal človekom aj pre dospelých; pre dospelých každého veku a každého povolania; stal sa človekom rovnako pre dospelých, ako aj pre deti.

-Rodina Panny Márie: Vítazstvo Srdca-

Vianočné prianie

Darujme s každým darom aj kúsok seba a hlavne milosrdenstvo Božiu lásku,

ktorá sa k nám sklána nielen v tento vianočný čas!

Pozehnané a milosrđné vianočné chvíle vyprosujte redakcia